EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 2.6.2014
COM(2014) 407 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Estlands nationale reformprogram for 2014

og med Rådets udtalelse om Estlands stabilitetsprogram for 2014

{SWD(2014) 407 final}

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Estlands nationale reformprogram for 2014

og med Rådets udtalelse om Estlands stabilitetsprogram for 2014

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker[1], særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen[2],

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet[3],

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik,

og som tager følgende i betragtning:

(1) Den 26. marts 2010 godkendte Det Europæiske Råd Kommissionens forslag til en ny strategi for beskæftigelse og vækst, Europa 2020, baseret på en øget samordning af de økonomiske politikker, som fokuserer på de nøgleområder, hvor der skal gøres en særlig indsats for at øge Europas potentiale for bæredygtig vækst og konkurrenceevne.

(2) På grundlag af Kommissionens forslag vedtog Rådet den 13. juli 2010 en henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (2010-2014) og den 21. oktober 2010 en afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, som tilsammen udgør de "integrerede retningslinjer". Medlemsstaterne blev opfordret til at tage de integrerede retningslinjer i betragtning i deres nationale økonomiske politik og beskæftigelsespolitik.

(3) Den 29. juni 2012 vedtog medlemsstaternes stats- og regeringschefer en vækst- og beskæftigelsespagt, som udgør en sammenhængende ramme for indsatsen på

[1] EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.
[2] COM(2014) 407 final.
[3] P7_TA(2014)0128 og P7_TA(2014)0129.

nationalt plan og på EU-plan samt i euroområdet under anvendelse af alle tilgængelige løftestænger, instrumenter og politikker. De traf beslutning om tiltag, der skal iværksættes af medlemsstaterne, og forpligtede sig navnlig fuldt ud til at nå målene i Europa 2020-strategien og gennemføre de landespecifikke henstillinger.

(4) Den 9. juli 2013 vedtog Rådet en henstilling om Estlands nationale reformprogram for 2013 og afgav sin udtalelse om Estlands opdaterede stabilitetsprogram for 2012-2017. Den 15. november 2013 fremlagde Kommissionen i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 473/2013[4] sin udtalelse om Estlands udkast til budgetplan for 2014[5].

(5) Den 13. november 2013 vedtog Kommissionen den årlige vækstundersøgelse[6], som markerede starten på det europæiske semester for 2014 om samordning af de økonomiske politikker. Samme dag vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 rapporten om varslingsmekanismen[7], hvori Estland ikke blev identificeret som en af de medlemsstater, for hvilke der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse.

(6) Den 20. december 2013 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne for at sikre finansiel stabilitet, finanspolitisk konsolidering og tiltag til fremme af vækst. Det understregede behovet for at fortsætte en differentieret og vækstfremmende finanspolitisk konsolidering, genetablere normale låneforhold i økonomien, fremme vækst og konkurrenceevne, håndtere arbejdsløsheden og de sociale konsekvenser af krisen og modernisere den offentlige forvaltning.

(7) Den 8. maj 2014 afleverede Estland sit nationale reformprogram for 2014 og den 29. april 2014 sit stabilitetsprogram for 2014. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet samtidig.

(8) Formålet med den budgetstrategi, der er beskrevet i stabilitetsprogrammet for 2014, er at opfylde den mellemfristede målsætning og opbygge tilstrækkelige finanspolitiske stødpuder til at kunne klare tider med økonomisk tilbagegang. I programmet bekræftes den forrige mellemfristede målsætning om et strukturelt overskud, der er større end kravet i stabilitets- og vækstpagten. Det forventes, at Estlands genberegnede strukturelle budgetsaldo vil blive forværret med 0,1 procentpoint af BNP i 2014 og dermed afvige fra den nødvendige tilpasning, inden den i 2015 forbedres med 0,4 procentpoint af BNP og i 2016-2017 mere eller mindre vil være i balance. I programmet påpeges desuden en risiko for, at landet ikke vil kunne overholde benchmarket for udgifter i 2014, og en risiko for en markant afvigelse i 2015. Generelt udgør den planlagte tilpasning med henblik på opfyldelsen af den mellemfristede målsætning en risiko med hensyn til overholdelsen af stabilitets- og vækstpagtens krav. Det makroøkonomiske scenarie, der danner grundlag for de finanspolitiske fremskrivninger i programmet, som ikke er blevet godkendt af en uafhængig instans, er realistisk og generelt i tråd med Kommissionens prognose fra foråret 2014. Ifølge Kommissionens prognose forventes en forværring af det strukturelle underskud på 0,1 % af BNP i 2014, hvilket vil medføre en afvigelse på 0,3 % af BNP sammenlignet med den nødvendige tilpasning og en markant afvigelse set over en periode på to år. I 2015 forventer Kommissionen på ny en forværring af den strukturelle saldo, denne gang på 0,2 % af

[4] EUT L 140 af 27.5.2013, s.11.
[5] C(2013) 8002 final.
[6] COM(2013) 800 final.
[7] COM(2013) 790 final.

BNP, hvilket indikerer, at der vil ske en markant afvigelse fra den nødvendige tilpasning med henblik på opfyldelsen af den mellemfristede målsætning. Der forventes også en markant afvigelse fra benchmarket for udgifter i perioden 2014-2015. På grundlag af vurderingen af stabilitetsprogrammet for 2014 og Kommissionens prognose og i henhold til forordning (EF) nr. 1466/97 finder Rådet, at der er risiko for en markant afvigelse fra den mellemfristede målsætning i 2014 og 2015. Reglen om strukturel balance med henblik på overholdelse af traktaten om stabilitet, samordning og styring trådte i kraft ved Estlands nye lov om statsbudgettet den 23. marts 2014, men reglen er endnu ikke blevet suppleret af en stramning af de flerårige udgiftsmåls bindende elementer.

(9) Med hensyn til arbejdsmarkedet er der gjort væsentlige fremskridt med hensyn til at nedbringe ungdomsarbejdsløsheden og langtidsledigheden. Der skal lægges særlig vægt på foranstaltninger, som giver lavtlønnede incitamenter til at arbejde. Der skal gøres en yderligere indsats for at løse de stigende problemer med mangel på arbejdskraft, især de problemer, der skyldes tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet på grund af alder, sygdom eller handicap. Det er derfor yderst vigtigt, at arbejdskapacitetsreformen bliver vedtaget og gennemført i tide, og at der samtidig sikres adgang til støttetjenester. De familiepolitiske udgifter kan gøres mere omkostningseffektive, bl.a. ved at overføre midler fra forældreydelser til eksempelvis børnepasningsordninger. Dette forventes at kunne få kvinderne hurtigere tilbage på arbejdsmarkedet og mindske den forsat høje lønforskel mellem mænd og kvinder. Det er nødvendigt at optrappe indsatsen for at fremme iværksætteriet og beskæftigelsen i regioner uden for Tallinn og Tartu for at forhindre de økonomiske udviklingsforskelle i at blive større og for at mindske arbejdsløsheden, især blandt lavtuddannede.

(10) På uddannelsesområdet er de reformer, der skal sikre en tilpasning af uddannelserne efter behovene på arbejdsmarkedet, for nylig blevet vedtaget. Det bliver nødvendigt at gøre en større indsats for at lette overgangen fra uddannelse til beskæftigelse. Der skal gøres en systematisk indsats, der navnlig inddrager arbejdsmarkedets parter, for at øge optaget på erhvervsuddannelserne og de praktiske uddannelser, og især skal antallet af praktikpladser øges. Gennemførelsen af strategien for livslang læring vil kræve en særlig stor indsats, hvis den stærkt tiltrængte opkvalificering og omskoling skal realiseres og kvalifikationsniveauet højnes, især når det drejer sig om personer, der står svagt i forhold til arbejdsmarkedet. Der er udarbejdet en intelligent specialiseringsstrategi, der omfatter strategien for iværksætteri og vækst og strategien for forskning, udvikling og innovation, og som har fokus på fælles prioriteter, men samtidig sikrer en yderligere specialisering af de tematiske områder. Indsatsen for at internationalisere og prioritere forsknings-, udviklings- og innovationssystemet bør fortsætte i betragtning af økonomiens lille størrelse.

(11) Estlands ressourceintensitet er stadig meget høj. Der er gjort fremskridt med hensyn til at forbedre offentlige bygningers energieffektivitet, men det er nødvendigt at fastholde og øge indsatsen, især i bolig- og erhvervssektorerne. Der er gjort markante fremskridt med hensyn til affaldshåndtering og deponering, men det er nødvendigt at sikre genanvendelsens økonomiske bæredygtighed. Foranstaltningerne i transportudviklingsplanen skal gennemføres, så Estland navnlig bliver i stand til at begrænse CO2-emissionerne i de sektorer, der ikke er omfattet af emissionshandelsordningen. Godstransportens energieffektivitet kan forbedres gennem anvendelsen af mere bæredygtige transportformer. Brugen af offentlig transport kan øges yderligere ved at styrke de regionale transportnets

komplementaritet og ved at sikre en bedre koordinering af bus- og togforbindelserne. Privatbilismen stiger, og bilparken er i gennemsnit næsten dobbelt så gammel som EU-gennemsnittet, og nye personbiler er blandt de mest forurenende i EU. Der er behov for en markant styrkelse af miljøincitamenterne, bl.a. afgiftsincitamenterne. Der er iværksat lovende tiltag vedrørende grænseoverskridende energiforbindelser, men det vil kræve både tid og investeringer i fuldt omfang at få knyttet Estlands energimarked til EU.

(12) Øgede regionale forskelle kombineret med en negativ demografisk udvikling, ineffektivitet og manglende samarbejde mellem lokale myndigheder hæmmer Estlands udviklingspotentiale. . Dette afspejler delvist den fortsatte uoverensstemmelse mellem den finanspolitiske kapacitet og de decentraliserede ansvarsopgaver i små kommuner samt begrænsede stordriftsfordele. En mere effektiv og lettere adgang til lokale offentlige tjenester af høj kvalitet, der er baseret på serviceområder og minimumsservicestandarder, især inden for transport, langtidspleje, førskoleundervisning og sociale tjenester, er en forudsætning for effektive aktiverings- og arbejdsmarkedsforanstaltninger.

(13) Som led i det europæiske semester har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Estlands økonomiske politik. Den har vurderet stabilitetsprogrammet og det nationale reformprogram. Kommissionen har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Estland, men også til, i hvor høj grad de er i overensstemmelse med EU-regler og -retningslinjer, da der er behov for at styrke Unionens samlede økonomiske styring, ved at der fra EU-niveau gives input til kommende nationale beslutninger. Dens henstillinger som led i det europæiske semester er afspejlet i henstilling (1) til (5) nedenfor.

(14) På baggrund af denne vurdering har Rådet gennemgået Estlands stabilitetsprogram, og Rådets udtalelse[8] afspejles særligt i henstilling (1) nedenfor.

(15) Inden for rammerne af det europæiske semester har Kommissionen også foretaget en analyse af den økonomiske politik i euroområdet som helhed. På grundlag af denne analyse har Rådet fremsat specifikke henstillinger til de medlemsstater, der har euroen som valuta. Estland bør også sikre fuld og rettidig gennemførelse af disse henstillinger,

HENSTILLER, at Estland i perioden 2014-2015 træffer foranstaltninger med henblik på at:

1. Styrke budgetforanstaltningerne for 2014 i lyset af den begyndende afvigelse på 0,3 % af BNP på grundlag af Kommissionens prognose fra foråret 2014, eftersom der er risiko for en markant afvigelse fra stabilitets- og vækstpagtens krav. I 2015 væsentligt styrke budgetstrategien for at sikre, at den mellemfristede målsætning nås og efterfølgende fastholdes. Supplere budgetreglen med flere bindende flerårige udgiftsregler inden for den mellemfristede budgetramme og fortsat styrke effektiviteten af de offentlige udgifter.

2. Forbedre incitamenterne til at arbejde ved hjælp af foranstaltninger, der er målrettet lavtlønnede. Sikre, at aktiveringsindsatsen målrettes de personer, der er længst væk fra arbejdsmarkedet, især ved at sørge for, at arbejdskapacitetsreformen vedtages og gennemføres i tide. Øge familiepolitikkens virkning og omkostningseffektivitet og samtidig forbedre udbuddet og adgangen til børnepasning. Anvende koordinerede foranstaltninger til fremme af økonomisk udvikling og iværksætteri i regioner med høj arbejdsløshed.

[8] I henhold til artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97.

3. Forbedre færdigheds- og kvalifikationsniveauet med henblik på at sikre, at uddannelsessystemet er arbejdsmarkedsrelevant, ved at udvide foranstaltningerne vedrørende livslang læring og systematisk øge optaget på erhvervsuddannelserne og skabe flere praktikpladser. Yderligere styrke prioriteringen og specialiseringen i forsknings- og innovationssystemerne og styrke samarbejdet mellem erhvervslivet, videregående uddannelsesinstitutioner og forskningsinstitutter med henblik på at forbedre den internationale konkurrenceevne.

4. Optrappe indsatsen for at forbedre energieffektiviteten, især i boliger og erhvervsejendomme. Markant styrke miljøincitamenterne, så transportsektoren kan bidrage til at sikre en mindre ressourceintensiv mobilitet. Videreudvikle de grænseoverskridende forbindelser til nabomedlemsstater for at diversificere energikilderne og fremme konkurrencen gennem en bedre integrering af de baltiske energimarkeder.

5. Skabe en bedre balance mellem de lokale myndigheders indtægter og de decentraliserede ansvarsområder. Forbedre de lokale myndigheders effektivitet og sikre offentlige tjenester af høj kvalitet på lokalt plan, navnlig sociale tjenester, der supplerer aktiveringsforanstaltningerne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand